

Afvigelsen i forhold til det for finansåret 1976/77 foreslåede beløb (300 mill. kr.) beror især på, at arbejdsløsheden med den i de mellemliggende år førte politik har bidt sig hårdere fast. Marginalvirkningen heraf rammer navnlig dem, der har sværest ved at opnå beskæftigelse.

Til nr. 842

Der indføres lighed mellem kønnene, hvorfor der fra 1. april 1978 ikke tildeles flere tilsagn om enkepension og den gældende lovgivning ophæves.

Allerede tildelte pensioner bevares dog.

Trangsbestemt hjælp afløser den nuværende ulighedslvgivning:

Grundet naturlig overgang til folkepension ved 67 års-alderens indtræden medfører den ændrede lovgivning en besparelse på kontoen, der vurderes til 10 %.

Til nr. 843

Fremskridtsforslag L 191 af 2. februar 1974 vedtages.

Til nr. 844

Befordringsgodtgørelse efter sygeforsikringsloven ydes i øjeblikket i langt større omfang end påkrævet ud fra en social og sundhedsmæssig vurdering.

Derfor må lovreglerne herom ændres.

Til nr. 845

En særlig – og ikke speciel byrdefuld – driftsudgift ved udenrigssøfart er, at søfolk, som bliver alvorligt syge eller dør i tjenesten, må hjembringes fra udlandet. Den enkleste måde at dække disse erhvervsomkostninger på er at lade rederierne betale den del af udgifterne, der ikke påhviler søfolkene selv og deres efterladte.

Derimod er det umuligt at finde rimelige grunde for, at sager af den art skal forkludres med ekstra administration ved, at skatteyderpenge også skal indblandes i betalingen. Det medfører blot ekstra skrivebordsarbejde, som ikke er til nogensomhelst reel gavn.

Til nr. 846

Når en person kommer til skade, skal samfundet selvfølgelig bistå den pågældende, men de skatteyderfinansierede betalinger til afbødning af indtrufne skader bør alle fordeles efter skadernes alvorlighed og ofrenes trang.

Hvis en medborger mister sin arm, må han med andre ord få den samme statserstatning, hvadenten ulykken skyldtes, at han har været værnepligtig, eller hans hus styrter sammen over ham, eller der er sket et færdselsheld eller en naturkastasrofe, eller der er tale om en femte ulykkesårsag.

Særordninger på dette felt indebærer, at de til rådighed stående midler ikke anvendes retfærdigst muligt, når andre omstændigheder end skadens art og ofrets trang spiller ind.

Da der naturligvis vil gå en vis periode med myndighedernes individuelle afgørelser, må bistandskontorerne instrueres om i de første måneder efter 1. april 1978 – indtil de enkelte sager er afgjort – at udbetale efter hidtidige retningslinjer.

Til nr. 847

Fremskridtspartiet er helt enig i, at besættelsestidens ofre modtager 141.525.000 kr. som foreslået af regeringen (§ 15.3.39.51.01. og 51.02.), og i Lavskattefremskridtssamfundet bliver dette beløb væsentligt mere værd for modtagerne.

Derimod er det ikke rigtigt at bruge skatteyderpenge på en interesseorganisations administrationsafdeling, uanset hvor sympativækkende medlemmerne end er. Det må være de